

LENINA KAROĢS

VISU ZEMJU PROLETARIESI,
SAVIENOJĒTIES!

OTRDIEN

1986. GADA

4. FEBRUĀRI

Nr. 14 (5398)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

Komunistisko sestdienas talku sagaidot

Ar darbīgu noskaņojumu

LIELĀ PACILĀTĪBĀ LIVĀNU
BŪVMATERIĀLU UN KONSTRUKCI-
JU KOMBINĀTĀ LAUDIS UZŅĒMA
MOSU ZEMES DARBA KOLEKTĪVU
INIICIATĪVU PAR GODU PSKP
XXVII KONGRESAM SARĪKOT VIS-
SAVIENĪBAS TALKU.

Divpadsmitās piegādes pir-
mais cēliens būvmateriālu ražo-
tājiem sācies veiksmīgi — ar
darbīgu noskaņojumu un labiem
rezultātiem. Tikpat cerīgs solās
būt arī 15. februāris — komu-
nistiskās sestdienas talkas diena.
Iecerēts, ka talkas dienā ra-
žošanā strādās 360 kombināta
strādnieki un tiks saražota rūp-
nieciskā produkcija par 3,7 tū-
stošiem rubļiem. Paredzēts, ka ar
ietaupītajiem materiāliem, izej-
vielām un elektroenerģiju šajā
dienā strādās fermu izgatavoša-
nas iecirkņi. Taupība ir pamats
tam, ka talkas laikā papildus va-
rēs saražot produkciju par 0,6
tūkstotiem rubļiem. Divpadsmitās
piegādes fondā tiks pārskaitīti
četri simti rubļi.

L. BIRZNIECE

Tā strādās lauku ļaudis

KOMUNISTISKAJAI SESTDĪENAS
TALKAI, KAS NOTIKS 15. FEBRUĀ-
RI, ROSĪGI GATAVOJAS VISĀS RA-
JONA LAUKU SAIMNIECĪBAS, IZ-
STRĀDĀTI KATRA DALĪBNIEKA UZ-
DEVUMI, NOTEIKTS VEICAMO PIE-
ŅĀKUMU APJOMS.

Paredzēts, ka talkā piedalīsies
6130 kolhoznieki un padomju
saimniecību strādnieki. Aktīvi uz
aicinājumu izei talkā atsaukušies
kolhozos «Sarkanā ausma», «Vār-
kava», K. Marksa, Suvorova,
Kirova, Raiņa kolhozos un citās
saimniecībās.

Lauku ļaudis solās strādāt ar
pilnu atdevi, tādēļ ielānotā vei-
kuma apjoms ir iespaidīgs. Pie-
mēram, tehnikas remonta darbos
paredzēts apgūt ap 8200 rub-
ļiem līdzekļu. Tajā skaitā Rud-
zātu un Aglonas padomju saim-
niecību mehanizācijas sektoros
pa 1500 rubļiem, kolhoza «Sīlu-
kalns» — 1300, kolhoza «Dub-
na» — 800, Oškālna saimniecība
— 600 rubļus. Vairākas saim-
niecības iecerējušas būvdarbus.
Celtniecībā un montāžā talkas
dienā tiks realizēti apmēram
3400 rubļi. Lielākās summas —
Rušonas padomju saimniecībā —
1600, kolhozā «Krasnij Okt-
jabrj» — 700 rubļi.

Piegādes fondā rajona kolho-
zi un padomju saimniecības pār-
skaitīs 13675 rubļus. Lielākā
summa — 1250 rubļi — tiks
saņemta no kolhoza «Dzintars»,
pa tūkstotim — no Aglonas pa-
domju saimniecības un Oškālna
kolhoza.

A. VILCANS,
Laviņas KP rajona komitejas
instruktors

Zinātniski tehniskā konference

28. janvārī Livānu biokimis-
kā rūpnīcā notika pirmā zinā-
tniski tehniskā konference «Zinā-
tniski tehniskā progresa pamatvir-
zieni ražošanā». Tajā piedalījās
rūpnīcā inženiertehniskie darbi-
nīki, kā arī pirmrindas strād-
nieki.

Pavisam tika nolasīti deviņi
referāti, daudz runātāju uzstājās

debatēs. Jautājumu loks plašs
— gan tehnoloģisko iekārtu
pilnveidošana, gan lizīna produ-
centa celma uzlabošana, gan jau-
nu izejvielu un materiālu ievie-
šana, apkārtējās vides aizsardzi-
ba un citi. Galvenā uzmanība
tika pievērsta ražošanas procesu

automatizācijai, skaitļošanas teh-
nikas ieviešanai.

Konference pieņēma lēmumu,
kurā tika precizēti virzieni, kādos
jāstrādā, lai jaunajā piegādē
rūpnīcā zinātniski tehniskais
progress gūtu vēl nozīmīgāku
vērienu.

G. GRŪTUPS

Termoss — ērta, pierasta lieta,
ko ņemam līdzi izbraukumos un
pārgājienos. Lai vajadzīgā brīdī
atjaunotu spēkus un gara mun-
drumu ar malnu karstas tējas vai
smažojošas kafijas.

Livānu stikla fabrikā pagājušajā
gadā saražoja 400 000 termosu.
To masveida izlaide organizēta,
lai piegādātu šo tautas patēriņa
preci ne tikai mūsu republikas
tirdzniecības tīklam, bet arī kal-
minu republikām un apgabaliem.

Fabrikā ar cieņu saka: «Vīri no
Oļhovkas brigādes strādā godam.
Ja solīti, tad būs — gan plāns,
gan virsplāna produkcija». Term-
osu kolbu pūtēju brigāde darba
uzdevumu regulāri veic par 110
līdz 120 procentiem, šis kolektīvs
patrākkārt uzvarējis fabriķas so-
ciālistiskajā sacensībā.

ATTEĻĀ: termosu kolbu pūtēji
(pirmajā rindā no kreisās) B. Au-
harjonoks, brigādiēris V. Oļhovka,
(otrajā rindā no kreisās) V. Mau-
riņš, O. Nešpors, B. Mežāriņš, N.
Kostrov.

G. KARELA teksts,
J. ZANDES foto

Ziņo preses grupas

Orientējas uz labākajām

Kolhoza «Nākotne» mehanizē-
tās slaukšanas meistares sekmīgi
noslēdza vienpadsmito piegādi:
plānotā 2931 kilograma vietā
no govju saimniecībā vidēji iz-
lauca 3730 kilogramus piena,
par 589 kilogramiem pārsniedza
1984. gada rezultātu.

Individuālajā sacensībā labā-
kos rezultātus guva komuniste
Marta Cīvule (4789 kilogrami),
Tekla Upeniece (4453), Veronika
Kivleniece (4431), Marija On-
dzule un Anisija Korziņa. Sa-
līdzinot ar 1984. gadu, par 1158
kilogramiem izslaukumus kāpinā-
ja Sanaudes fermas mehanizētās
slaukšanas meistare Emīlija

Dronga. Iecirkņa zootehniķu Ger-
trūdes Rusiņas un Liliņas Barov-
skas vadītās fermas Kauparnie-
koš un Lipuškā kopumā no vie-
nas govju izslauca attiecīgi 4093
un 4050 kilogramus piena.

Arī jaunās piegādes pirmajā
mēnesī lopkopēju darba spars
nav mazinājies. Sausās un sulī-
gās lopbarības ir pietiekami, un
visa slaucēju saime orientējas uz
sacensības līderu — slaukšanas
meistaru Martas Cīvules un
Teklas Upenieces veikumu.

L. STIKĀNE,
kolhoza «Nākotne» partijas
pirmorganizācijas sekretāre

Izved organiku, gatavo sēklu

Rudzātu padomju saimniecības
pirmajā ražošanas iecirkņī pie
liellopu fermām Alksniešos un
Vecā Borovkā sakrāto kūtsmē-
slus mehanizatoru brigāde trans-
portē uz lauku. Piecu vedēju
darbu nodrošina iekrāvējs Jānis
Skraučis un buldozerists Jānis
Ūbelis. Dienā uz lauka nogādā
250 tonnas organiskā mēslojuma.
Kopumā Annaš Vaivodes vadī-
tā iecirkņī izvestas 11295 ton-
nas kūtsmēslu. Lielāko transpor-
tēšanas darba daļu paveikuši
mehanizatori Antons Eriņš, Pe-

teris Vēveris un Antons Gribo-
ņiks.

Saimniecības noliktavās saga-
tavoti 97,3 procenti pirmajai
un otrajai klasei atbilstošu
graudaugu sēklu. Turpinām zālāju
sēklas tīrīšanu. Agronomi ir pa-
teicīgi mehāniķim Pāvelam Fjo-
dorovam, kurš rekonstruēja gra-
du tīrīšanas punktu Locupos.

J. PASTARS,

Rudzātu padomju saimniecības
vecākā dispečera vietas izpil-
dītājs

Trieciennedēļu ritmā

Preiļu kooperatīvajā profesio-
nālī tehniskajā vidusskolā rit
kārtējā trieciennedēja. Tās par
godu PSKP 27. kongresam orga-
nizē skolas komjaunatnes komi-
teja.

Katrai nedēļai — sava devi-
ze. Lūk, dažas no tām: «Kopmīt-
nēs — teicamu kārtību!», «Mā-
cīties pēc labākās sirdsapziņas un
strādāt bez brāķa!». «Neviena at-

palicēja līdzās!» un tamlīdzīgi.
So nedēļu ietvaros tiek rīkoti
reidi kopmītņēs, pastiprināti ap-
sekot audzēkņu mācību procesus,
salīdzināti individuālie un kole-
ktīvie veikumi. Mēneša beigās,
apkopojot rezultātus, komjaunat-
nes komiteja stimulē uzvarētājus:
piešķir nosaukumu «Labākā is-
tābība», individuālajiem uzvarē-
tājiem pasniedz piemiņas balvas.

I. PAUNIŅA

Kolhoza „Krasnij Oktjabrj“ sociālistiskās saistības 1986. gadam

Saimniecības kolektīvs, vien-
prātīgi atbalsta PSKP CK aprīļa
un oktobra (1985. g.) Plēnumu
lēmumus par valsts ekonomiskās
un sociālās attīstības paātrinā-
šanu, nolemj aktīvi pāriet uz
saimniecības intensīvajām
metodēm, pilnīgāk izmantot re-
zerves, ar XII piegādes pirmo
gadu uzņemt drošu startu. Pa-
pildus plānotajam darba ražīgu-
mu palielinās par vienu procentu,
lauksaimniecības produkcijas
pašizmaksu samazinās par 0,5
procentiem. Taupīgi izlietos ku-
rināmo, degvielas, elektroenerģi-
ju, nepieļaus to zudumus.

AUGKOPIBĀ. Tehnoloģiski
pareizi izmantos zemi, katram
aranzemes hektāram dos ne ma-
zāk par 20 tonnām organiskā
mēslojuma. Iegūs šādas ražas: 40
centnerus graudu, 300 centnerus
kartupeļu, 6 centnerus linsķied-
ras, 60 centnerus daudzgadīgo
zāļu siena, 600 centnerus lop-
barības saknaugu no hektāra. Sa-
ražos 8400 tonnas graudu, 1200
tonnas kartupeļu, 105 tonnas lin-
šķiedras, 12 tonnas daudzgadīgo
zāļu sēklu un 6000 tonnas lop-
barības saknaugu.

Visu veidu lopbarības rēķinot
barības vienībās, sagatavos
11000 tonnas, katram nosacīta-
jam liellopam — pa 33 centne-
riem.

Kolhoza melioratoru brigāde
nosusinās 120 hektārus pārmitro
zemju. Tiks nokāļoti 500 hekt-
āri skābo augšņu. Visus lauku
darbus kolhoznieki veiks organi-
zēti un agrotehniski optimālā
laikā. Ar intensīvās tehnoloģijas
metodi audzēs ne mazāk par 30
procentiem graudaugu.

LOPKOPIBĀ. Tālāk palielinot
lopu produktivitāti, efektīvi iz-
mantojot lopbarību, uzlabojot
lopu notarošānu, pilnīgajot zoo-
tehnisko darbu un veterināro ap-
kalpošanu, ieviešot ražošanā zi-
nātnes un pirmrindas pieredzes
sasniegumus paplašinās gaļas un
piena ražošanu. 1985. — 1986.
gada ziemā no govju izslauks par
150 kilogramiem piena vairāk,
salīdzinot ar iepriekšējo ziemo-
šanu. Gada laikā no govju iegūs
vismaz 5200 kilogramus piena.
Tā saražos 8000 tonnas. Izau-
dzēs tik daudz lopu, lai to kopī-
gais dzīvsvārs būtu ne mazāks
par 1950 tonnām. Panāks, lai
nobarojamie jaunlopi ik dien-
nakti svarā pieņemas vismaz par

820 gramiem, cūkas — par 550
gramiem.

Lopkopēji darba ražīgumu pa-
lielinās par 1,5 procentiem, tā-
dējādi par vienu procentu sama-
zinās izdevumus viena centnera
liellopu piesvara iegūšanai, bet
cūkgāļas centnera ražošanai —
par 0,5 procentiem. Lielopu rea-
lizējamo vidējo svaru palielinās
līdz 450 kilogramiem. Rēķinot
uz 100 hektāriem lauksaimniecī-
ki izmantojamās zemes, ražos
1230 centnerus piena, 300 cent-
nerus gaļas.

Pēc kolektīvā darbuzņēmuma
principiem strādās 5 brigādes.

VALSTIJ TIKS PĀRDOTAS
1250 tonnas graudu, 600 tonnas
kartupeļu, 105 tonnas linsķiedras,
4 tonnas linsēklu, 2,5 centneri
medus. Piens no sabiedriskā
sektora kolhozs piegādās 7900
tonnas, no individuālā — 830
tonnas gaļas — attiecīgi 1910
un 110 tonnas. 80 procentus
cūku pārdos I un II kategorijā,
97 procentus piena — I šķirā,
70 procentus jaunlopu — 420
kilogramu un lielākā dzīvsvārā,
95 procentus liellopu — aug-
stākajā barojumā.

XII piegādes pirmā gada plā-
nu graudu un kartupeļu piegādē
valstij izpildīs līdz 10. oktobrim,
piena un gaļas — līdz 16. de-
cembrim.

MECHANIZĀCIJA. Kvalitatīvi
un savlaicīgi lauku darbiem sa-
gatavos visu tehniku, paaugstinās
mašīnu un traktoristu parka eks-
pluatācijas līmeni.

Katrs traktorists, rēķinot uz
vienu nosacīto traktoru, izstrādās
vismaz 1100 etalonhektārus, au-
tomašīnas vadītājs — 45 tū-
stošus tonnkilometru. Mehanizēti
novāks 95 procentus līnu sējumu
un 90 procentus kartupeļu. Ie-
taupīs 5 tonnas, dieseldegvielas un
3,5 tonnas benzīna.

CELTNIECĪBĀ. Kolhoza būv-
brigāde uzcelīs minerālmēslu gla-
kātavu, mītni 400 telļiem 4. bri-
gādē un novietni 200 telļiem 1.
brigādē, kūti 1000 nobaroja-
mām cūkām, liellopiem paredzē-
tās lopbarības sagatavošanas ce-
hu. Sāks 10 viendzīvokļu māju,
tirdzniecības centra un divu sil-
tumnīcu (ar 250 kvadrātmētru
lielu derīgo platību katrā) celt-
niecību. Turpinās kolhoza dzīvo-
jamo un ražošanas objektu kār-
tējos remontus.

Saistības pieņemtas pilnva-
roto sapulcē

ŠAJĀS pirmskongresa dienās arī mūsu darba kolektīvā — Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā — vēlreiz tiek izsvērts padarītāis, konkretizēti pasākumi XII piecgades uzdevumu sekmīgai veikšanai. Par saviem pagājušās piecgades darba rezultātiem mēs varam būt gandarīti. Tie bija labākie visā rūpnīcas vēsturē.

1985. gadā saražojām par 806 tonnām lizīna vairāk nekā 1980. gadā. Ražošanas pieaugums, salīdzinot ar pirmo piecgades gadu ir 39 procenti (plānoto 22 procentu vietā). Ikgadējie darba ražīguma pieauguma tempi sasniedz 6,6 procentus (plānoto 4,3 procentu vietā), kas ir krietni vairāk nekā vidēji valsts rūpniecībā. Tas viss sasniegts intensīvā ceļā: ar līdzšinējo strādājošo skaitu, ražošanas platībām un jaudu, samazinot izejvielu un materiālu patēriņu. Tam pamatā — kolektīva pašizstrādātais darbs, ieviešot zinātnes un tehnikas jauninājumus.

Piecgades laikā rūpnīcas novatori PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādē apbalvoti ar 32 medaļām, tajā skaitā trīs zelta medaļām. Tās izpelnījušies konstruktoru nodaļas vadītājs Jānis Bojārs, vecākā inženiere mikrobioloģe Lidiņa Skagale, kalšanas iecirkņa brigadieris Eduards Auziņš.

XII piecgadē izvirzīti jauni svarīgi uzdevumi. Jāsāk rūpnīcas paplašināšana, katlu māja jāpārveidē kurināšanai ar dabas gāzi,

jāapgūst tautas patēriņa preču ražošana. Ceram piecgades beigās vēl ar esošajām jaudām lizīna izlaidi palielināt līdz 3 100 tonnām gadā.

Sastādīta speciāla programma lizīna aktivitātes palielināšanai.

..... **Sagaidot PSKP XXVII kongresu** .....

**Biokīmiki
piecgades
sākotnē**

Par tehnoloģiskā vērtējuma rādītāju kalpo lizīna koncentrācija kultūršķīdumā (tas ir lizīna ražošanas starpprodukts). Tagad tā ir 36 — 38 grami litrā, bet piecgades beigās jāsasniedz 50 gramu robeža. Tas iespējams, pilnveidojot tehnoloģiskās iekārtas, ieviešot ražošanas automatizāciju. Piemēram, mikroprocesoru elementus. Nepieciešams paaugstināt tehnoloģisko procesu stabilitāti, izmantot efektīvākas izejvielas un materiālus.

Sevišķi «ciets rieksis» mums ir tautas patēriņa preču ražošanas apgūšana. Jau šogad daļu no produkcijas sāksim pārdot in-

dividuālajiem lopu un putnu audzētājiem.

Sasniegumu pamatā ir darbs ar cilvēkiem. Kolektīva kopīgs uzdevums ir vairot katru mūsu darbinieka apzinīgumu. Rūpnīcas vadībai, cieši sadarbojoties ar

sabiedriskajām organizācijām, līdz minimumam jāsamazina disciplīnas pārkāpumi, jāpaaugstina gan strādnieku, gan inženier tehnisko darbinieku kvalifikācija.

Līdz ar gada pirmajām dienām kolektīvs sasniedz labus ražošanas tempus, jo tikai tā mēs spēsim izpildīt par godu PSKP XXVII kongresam pieņemtās sociālistiskās saistības — līdz komunistu foruma atklāšanas dienai paveikt divu mēnešu uzdevumu.

A. SEDVALDS,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors

Izskaut formālismu

Lauksaimnieciskajā ražošanā par galveno darba organizācijas un samaksas formu uzdots ieviest vienotās darbuzņēmuma brigādes un posmus. Šie kolektīvi sekmīgi darbojas un pilnā mērā spēj parādīt savas priekšrocības tikai kā saimnieciskā aprēķina vienības.

Aizvadītajā gadā rajonā strādāja 67 šādas brigādes un posmi, kuros bija iesaistīti 13,4 procenti augkopībā un 18,2 procenti lopkopībā strādājošo. Kolhozā «Zelta vārpa» pēc kolektīva darbības principa strādāja abas augkopības brigādes un gandrīz visas lopkopības fermas. Rušonas padomju saimniecībā to ar panākumiem pielietoja Bāzes cūku nobarošanas kompleksā un ieviesa visās slaucamo govju fermās. Tā tas bija arī Aglonas padomju saimniecībā piļu audzēšanā, kolhoza «Krasnī Oktjabri» Aizupiešu cūku nobarošanas kompleksā, K. Marksa saimniecības slaucamo govju lielfermā un jaunlopu nobarošanā, kolhozā «Dubna» biteņuku posmā.

Bet, piemēram, Raiņa un Kirova kolhozos nebija brigādes, kas strādātu pēc kolektīva darbības principa metodes.

Aizvadītajā gadā vairākās saimniecībās šo posmu un brigāžu organizācijā ielauts daudz formālisma. Dažreiz viss sagatavošanas un organizatoriskais darbs aprobežojās tikai ar administrācijas un brigādes darba līguma noslēgšanu, attiecīgie kolektīvu locekļi pat līgā nezināja ražošanas uzdevumu, nemaz nerunājot par nepieciešamajiem materiālu limitiem un ražošanas izmaksām. Vairāki posmi sastāvēja tikai no dažiem cilvēkiem, tāpēc to atbilstība vienotā darbnorikojuma noteikumiem ir nepilnīga, jo sevišķi augkopībā. Ir posmi un brigādes, kur pēc līguma noslēgšanas strādā pa vecam, bet samaksu saņem pēc individuāla gabaldarba. Šādi pieejai gaužām maz kopīgā ar īstu kolektīvo darbuzdevumu, un šāda izdarība visam nenostiprina jaunās darba organizācijas formas prestižu.

Runājot par kolektīvo darbnorikojumu, parasti uzsvēr galvenokārt tā tehnoloģiski organizatorisko un tehnisko pusī, tas ir — kā labāk izpildīt uzdevumu, racionālāk izmantot tehniku, pilnīgāk uzskaitīt paveikto, labāk izvietot cilvēkus un viņus materiāli ieinteresēt. Nenoliedzot visa tā

lielo nozīmi, tomēr jāuzsver, ka šīs darba organizācijas un samaksas formas ieviešanas gaitā patlaban priekšplānā izvirzās cilvēka faktors. Ir svarīgi, lai zemes kopējs uzdevumu veiktu no sirds, ražošanā apvienojot īsta zemnieka darba tikumu ar mūsdienu mehanizatora vai speciālista kvalifikāciju, to tuvinot zinātnes un tehnikas progresā prasībām.

Pāreja uz progresīvo darba organizācijas un samaksas formu liek veikt ne tikai organizatoriska, tehniska un ekonomiska rakstura pārkārtojumus. Ne mazāk mērā jāstrādā kolektīva locekļu psiholoģijas izkopšanā. Cilvēkos jāattīsta mūsdienu ekonomiskā domāšana, kas rosinātu strādājošo iniciatīvu un sociālistisko uzņēmīgumu.

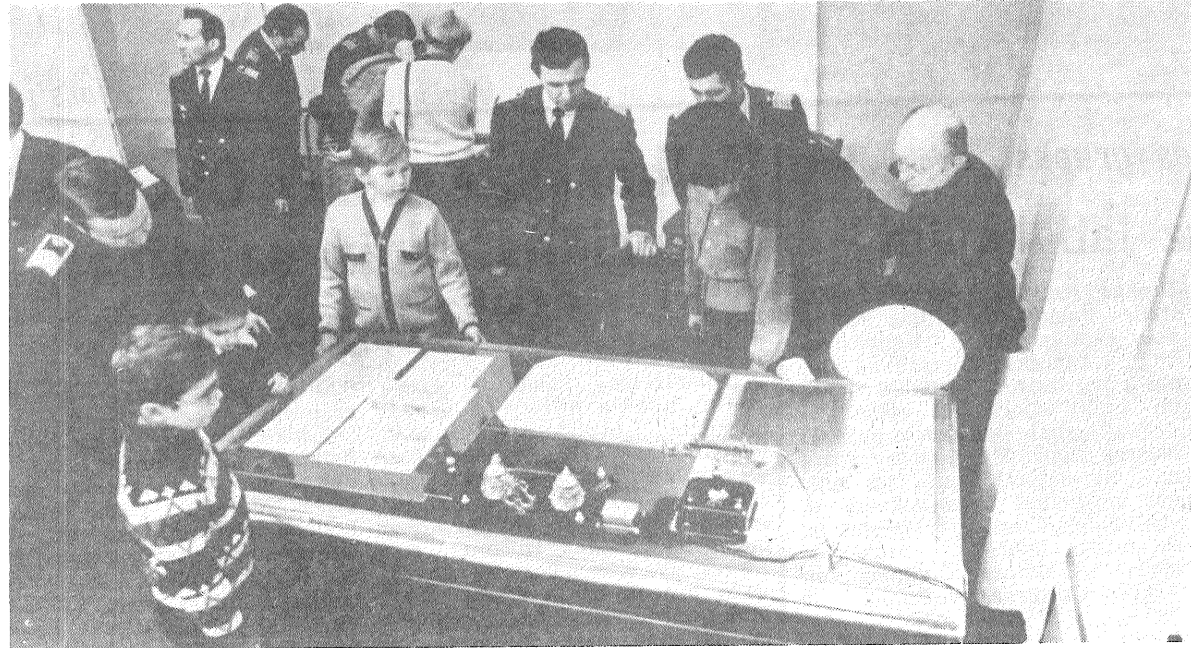
Agrāk lauksaimniecībā lietotās darba organizācijas formas atstājušas negatīvus aspektus zemkopja raksturā un psiholoģijā. Apgrūtināta un dažreiz pat nepilnīga kontrole ražošanā radījusi bezpersoniskumu. Savukārt pārmerīga vadības centralizācija slāpēja izpildītāju iniciatīvu un radošo aktivitāti. Tādējādi darba veicējs, neizjūtot ražošanas procesu kopumā, bet gan iekļaujoties tā atsevišķās stadijās, meklēja tikai personīgo izdevīgumu. Ieviešamās darba formas uzdevums ir labot šādas deformācijas. Dzemzēl jauninājuma iesākšanās gaitā pagaldām šim aspektam saimniecībās velta samērā maz uzmanības.

Pagājušā gada oktobrī Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrija noteica, ka 1986. gadā kolektīvā darbuzņēmuma posmī un brigādēm jāaptver ne mazāk kā 35 procenti, bet 1990. gadā — 70 procenti visu augkopībā un lopkopībā strādājošo.

Lai kolektīvo darbuzņēmumu sekmīgi ieviestu kolhozos un padomju saimniecībās, līdz ar neatliekamu taktiska rakstura pasākumu risināšanu jāpilnveido daudzas lauksaimniecības ekonomikas sastāvdaļas — tehnoloģija, plānošana, darba samaksa, apkalpojošo posmu funkcijas un struktūra.

Tāpat, apgūstot brigādes darbuzņēmumu, visām agrorūpnieciskā kompleksa apakšsistēmām ar lielāku degsmi jāstrādā savu uzdevumu konkretizēšanā un darbības pilnveidošanā.

E. ANCANS,
rajona agrorūpnieciskās apvienības galvenais ekonomists

LEŅINGRADA. Pasaules proletariāta vadotne Vladimira Iljiča Leņina dzīves un revolucionārās darbības vietas katru gadu apmeklē simtiem tūkstošu cilvēku. Šurp brauc tūristi un ekskursanti no visām Padomju Savienības malām, no daudzām jo daudzām ārvalstīm.

ATĒLĀ: V. I. Leņina pirmais darba kabinets Smolņijā.

TASS fotohronika

Seminārs partijas organizāciju sekretāriem

28. janvārī Latvijas KP rajona komitejā notika seminārs partijas pirmorganizāciju sekretāriem. Tā dalībniekus uzrunāja atbildīgi partijas rajona komitejas un rajona izpildkomitejas darbinieki. Klausītāju uzmanība tika pievērsta ekonomiskās un sociālās attīstības plāna uzdevumiem, kas rajonā jārisina šogad un visā XII piecgadē.

Seminārā notika nopietna saruna par to, kas partijas pirmorganizācijās jāveic darbā ar jaunajiem komunistiem, tika dotas rekomendācijas, kā labāk sagatavot partijas sapulces, kā aktivizēt ateistiskās audzināšanas darbu, kā organizēt tautas kontroles grupu un posteņu pārvēlēšanas.

Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas un Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizāciju sekretāri R. Lazdāne un I. Sņiķers pastāstīja, kā tiek rosināta jauno komunistu aktivitāte, kā pieaug viņu loma ražošanas uzdevumu izpildīšanā un kolektīva sabiedriskās dzīves dažādās sfērās.

V. LINIŅA,
Latvijas KP rajona komitejas instruktore

..... **Skolu reformu īstenojot** .....

SAVAS BITES PATURĒT PAŠIEM

PASLAIK te vēl nekas neliecina par aiziešanu. Te valda milzīga darboties gribēšana, te jau pati strādāšanas noskaņa caurcaurēm piesātināta ar dzīļu interesi. Ar prieku ļaujos septītklasnieku pārākuma apzināšanai, demonstrēšanai, kad viņi man, galīgai neļēgai, skaidro, kā sašķirot dzensiksnas, kurās tikai man šķiet gluži vienādas, bet viņi jau prot atšifrēt burtu un skaitļu nozīmi. Un gultņi pa plauktiem, pa nodalījumiem sagulst stingri atbilstoši savām markām, numuriem un nozīmiem. Man patiesi tobrīd ir vienlīga, vai šis daikts saucas klokvārpsta vai varbūt ātrumkārbā, vai tā ir kāda cita detaļa, ko kolhoza «Sarkanā ausma» mehānisko darbnīcu noliktavā vadītāja Jāna Griboņika uzraudzībā Priekuļu atstāngadīgās skolas 7. klases zēni tik veikli novieto tur, kur tai pienākas būt. Svarīgāka ir atzina, ka te nav nekā uzspēlēta, ka viņiem patik būt lieliem, strādāt, ka viņos jau sākusī rasties viru apziņa, apjaušana, ko nes līdzī sev īsts fizisks darbs.

PASLAIK te vēl nekas neliecina par aiziešanu. Par aiziešanu no zemes. Kad tēva mājas kļūst par niecīgām, kad tēva apstāvēt tūruma kopšana liekas tāds necils darbs. Kad gribas tālums, kaut arī kā vēlāk izrādās, arī šajos tālumos tāpat vien ir sviēdri uz muguras un tulznas rokā. Varbūt, ka te būs tikts pāri vai aplēts tas brīdis, kad sākas aiziešana, vispirms vēl īsti neapzināta — vēl konkrēti neizsakāmos sapnos, vēl kaut kādā zemapzinā. Tā kā ar bitēm, — kad gudrs dravnieks jau

priekšlaicīgi ieklausās stropos aizvien pieaugošajā saronā, un spīlēšanas dienā jau viss ir pakārtotam, lai saimi nepalastu prom. Kolhozā «Sarkanā ausma» nu it kā ir tas brīdis, kad «saimē» var aizlidot, var palikt.

Ko domā pašreizējie septītklasnieki, tie, kuri ar tādu aizrautību rosās pa mehāniskajām darbnīcām?

Guntars Bogotais:
— Es būšu mehanizators. Noteikti.

Blakus ir tēvs — visā rajonā slavenais mehanizators Francis Bogotais, blakus ir arī Guntara klases biedrs Dainis Zukulis. Trijātā «ārstē» uz remontbedres uzdzīto traktoru DT-75.

Pārējie astoņi no Priekuļu atstāngadīgās skolas 7. klases desmit zēniem, kā jau minēts, strādāja noliktavā. Andrim, Valdim, Aināram, Pēterim arī atbilde bija viena — būs lauksaimniecības tehnikas vadītāji. Tāpat kā viņu tēvi Francis Pauniņš, Roberts Rubins, Antons Anspoks. Tas, ko tēvs iemāca dēlam, ir viens no stabilākajiem lieliem pasaulē. Varbūt arī tāpēc zēnu atbilde likās neapšaubāma.

Te saaužas visu intereses. Vecāku — jo dzimtā ligzda laiku pa laikam ir jāatjauno. Saimniecības — jo tie būs šodienas padsmītnieki, kas pēc desmit gadiem pašlaik zem kupenām snaudošo zemi ik pavasarī modinās augšā, un galu galā — visu mūsu — sabiedrības intereses — vai mums būs maize. Tieši tāpēc skolu reformā tik daudz uzmanības veltīts jaunās paaudzes audzināšanai darbam.

Runa šoreiz ir par priekullešiem tāpēc, ka daudzviet vēl līdz darīšanai nemaz nav tikts. Bet Priekuļu atstāngadīgajā skolā jau ir. Sajā mācību gadā ieviests priekšmets, kas saucas darba un profesionālā apmācība. Cetras stundas nedēļā septītās klases zēni pavada kolhoza «Sarkanā ausma» mehāniskajās darbnīcās, meitenes — Priekuļu lopkopības kompleksā. Zēnu profesionālo apmācību vada Gustavs Keirāns. Jēdziens par traktoru, to ledalījumi pēc uzbūves, nominālie vilces spēki, iekšdedzes dzinēji, — dažādas bijušas, nodarību tēmas. Tāpat kā meitenēm: puse laika teorijai, otra — praksei. Vienīgi apmeklējuma dienā attaisnojoša iemesla dēļ G. Keirāns pats nevadīja mācības.

IEGRIEZOS arī fermā. Kādā no telpām pie glietiem galdiņiem sēdēja meitenes, un centīgi pierakstīja, ko viņām stāstīja fermas pārzine Anna Briņķe. Lopkopības speciāliste todien mācīja par govju ēdināšanu un turēšanu. Citas nodarības ir vadījis zootehniks organizatore Janīna Sudņika, saimniecības galvenais vētārstis Julijans Sudņiks, kā arī fermu mehāniks Bronislavs Sparāns. Fermā skolniecēm atvēlētā vēl viena telpa. Te uzskatei izvietoti dažādi mehānismi, kas saistīti ar govju kopšanu, barošanu, slaukšanu. Pirms praktiskas pielietošanas, te mehānika vadība var aplūkot, no kā sastāv, piemēram, barības sadalītājs, aparāti piena daudzuma noteikšanai, slaukšanas agregāts. Pēc teorijas apgūšanas seko tiešais darbs kompleksā — brūnālu kopšana, barošana. Tagad

sāks arī nodarības slaukšanā, j ne jau pirmajā reizē ar aparāt rokās var stāties pie brūnālas.

Vairāku meiteņu māmās strādā lopkopībā, tāpēc skolniecē fermas kolektīva dzīve nelieka sveša. Arī nākotnē, nodomi viņām otrai saistīti ar šo nozari. K. domā pārzine Anna Briņķe, varšā ik pa divām meitenēm varēs aizvietot atvaļinājumā esošu slaucēju.

— Kāpēc izvēlējāties tieši Priekuļu lopkopības kompleksu? — pajautāju skolā mācību pārzinei Valentīnai Pastarei.

— Izvēli iespajdoja tas, ka kompleksā atrodas tuvu skolai, bet, galvenokārt, ka tas ir jauns, tehniski labiekārtots, mehanizēts, slaukšana te notiek piena vadā. Neatbaidīsim taču meitenes no fermas! — viņa atbildēja.

Nākošajā gadā darba un profesionālā apmācība turpināsies, kaut viņi būs atstātklasnieki. So priekšmetu uzsāka apgūt arī nākamie septītklasnieki. Kurss divgadīgs, vienīgi pašreizējā atstātklasē vēl iztieks ar darbmācības stundām uz vietas.

Labā, stingra sadarbība starp skolu un bāzes uzņēmumu nostiprināta. Kā telca skolā — te svarīga arī attieksme no saimniecības vadītāju puses. Galvenokārt pozitīvi raksturojama kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāra Pētera Kočkera dziļā ieinteresētība un atbalsts. Materiālā bāze: iekārtas, spectēpi, mēbeles ir saimniecības sagādātas. Par rītdienu domājot.

PASLAIK te vēl nekas neliecina par aiziešanu. Un jādāma — tas nebūs. Labs dravnieks savas bites nepalaidīs prom.

L. RANCĀNE

KAS SARGĀ DABU, TAS SARGĀ DZIMTĒNI

LATVIJAS DABAS UN PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBAS
BIEDRĪBAS RAJONA NODAĻAS LAPPUSE

Propagandas darba uzdevumi

DABAS UN PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBAS PROPAGANDA IR PARTIJAS IDEOLOĢISKĀ DARBA SAŅĀVDAVA, TĀS MĒRĪKS IR IZSKAIDROT PLASMĀ IEDZĪVOTĀJU MASĀM PARTIJAS UN VALDĪBAS PASĀKUMUS APKĀRTEJAS VIDĒS, VESTURES UN KULTŪRAS PIEMINEKĻU AIZSARDZĪBĀ, KĀ ARĪ DABAS RESURSU RACIONĀLA IZMANTOSĀNĀ.

Ievērojamu veltu ledzīvotāju ekoloģiskajā audzināšanā iņem lekcijas, referāti, pārrunas. 1985. gadā rajonā nolasītas 229 lekcijas. Starp labākajām var minēt Līvānu 2. un Līvānu 1. Priekuļu 2. vidusskolu, Rīmicānu atostogadīgās skolas, rajona agrorūpnieciskās apvienības, rajona izpildkomitejas pirmorganizācijas. Nav piedodams, ka neviena lekcija par dabas un pieminekļu aizsardzības problēmām nav nolasīta Līvānu pārvietojamajā mehanizētājā kolonnā, starp kolhozu ceļniecības organizācijā un dažos citos kolektīvos.

Lai teinteresētu iespējami plašāku sabiedrības loku, ir lietderīgi apvienot lekciju ar kādu citu pasākumu: tematisku vakaru, kinofilmas demonstrēšanu, biedrības pirmorganizācijas sapulci un tamlīdzīgi. Pārrunas ieteicamas nelielos kolektīvos, kā arī tad, ja šim pasākumam ir ierobežots laiks (pusdienas pārtraukums, sabiedriskā talka, izbraukums u. c.).

Nozīmīga vieta ledzīvotāju ekoloģiskajā audzināšanā ir Dabas aizsardzības tautas universitātē (DATU). Rajonā tāda darbojas kopš 1977. gada, zināšanas dabas un pieminekļu aizsardzības jautājumos papildina dažādu nozaru speciālisti, strādnieki un kolhoznieki.

Lai varētu plaši nodarboties ar ekoloģisko izglītību, nepieciešama materiālā bāze. Tāpēc jau 1977. gadā biedrības pirmorganizāciju priekšsēdētājiem tika dots uzdevums, izveidot metodiskos stūrīšus. Pareizi šie stūrīši ir izveidoti visās skolās. Tur ir nepieciešamā literatūra un uzskaites līdzekļi, veikta rūpīga materiālu sistematizēšana, izveidotas kartotēkas, izvietoti lekciju un scenāriju teksti, diapozitīvi.

Labā uzskatāmā agitācija izvietota Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā, 21. pārvietojamajā mehanizētājā kolonnā, Priekuļu siera rūpnīcā, Oškalnā, M. Gorkija kolhozos, «Krasnij Oktjabrj», rajona skolās un dažās citās pirmorganizācijās. Aktīvi dabas un pieminekļu aizsardzības jautājumus propagandē rajona centrālā bibliotēka, bērnu bibliotēka un ciemu bibliotēkas. Tikai ekoloģijas likumu zināšana un to stingra ievērošana var nodrošināt dzīvības pastāvēšanu uz mūsu planētas kā mūsdienās, tā arī tālākā nākotnē.

J. VUCENS,

LDPAB rajona nodaļas padomes prezidija priekšsēdētājs

Skolas apkārtne — ciemata vizītkarte

Par iegūto trešo vietu republikāniskajā vispārīgglītojošo skolu apkārtnes apstādījumu veidošanas un labiekārtošanas skatē (1983. gada 1. maijs — 1985. gada 1. septembris) Galēnu atostogadīgā skola apbalvota ar Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības Centrālās padomes Atzinības rakstu. Isi formulējams fakts, kas izsaka rezultātu. Bet — kā līdz tam iet? Cik darba tas sevi slēpj? Par to lūdzām pastāstīt skolas direktori AGNESI GABRĀNI:

— Skolas apkārtnes labiekārtošanā strādājam sistemātiski. Jo skola — tas ir centrs, ciemata vizītkarte. Šogad to apmeklēja 99 skolēni. Tātad — cik acu pāru to nevēro ik dienas! Mūsu kolhozs ir stiprs, bieži uzņem ciemiņus. Nav pielaujams, ka skolas apkārtne būtu nolaista.

Agrāk, daudzi to vēl atceras, Galēnos bija vidusskola. Tāpēc arī skolas teritorija ir liela — vairāk nekā divi hektāri. Skolēniem darba daudz. Strādājam gan mācību gada laikā, gan vasaras brīvdienās. Katrai klasei ir iedalīts sektors, par kuru tā ir atbildīga — jāsagrābj lapas, jāsavāc salmi, kas izkaisījušies... Visus lielos darbus veicam kolektīvi.

Ģatavojoties skatē, lūdzām Bulduru sovhoztehnikuma speciā-

listus izstrādāt mūsu skolas apkārtnes labiekārtošanas plānu. Simtprocentīgi to realizēt neizdevās, tomēr daudz kas no plānotā tika veikts. Tas prasīja arī lielu materiālu līdzekļu. Palīdzēja jāsaka mūsu kolhozam, kas palīdzēja dažu reto stādu iegādē akmensdārzam. Liels dzinulis darbā ir arī LDPAB rajona nodaļas padomes prezidija priekšsēdētāja vietnieces T. Vilcānes enerģija. No viņas saņemam visu jaunāko metodisko literatūru, viņas līdzjušanu apzināmies.

Arī rajona tautas izglītības nodaļa mūs vienmēr ir atbalstījusi, rosinājusi darboties.

Taču visam pamatā — skolēnu darbs. Ja viņš pats ir stādījis, ravējis, kopis, tad viņam neciešs roka postīt. Skolēnu apziņā dabai jāfigurē kā saudzības un rūpju objektam. Mums arī pašlaik pastāv noruna — kaut arī ārā ir ziema, visapkārt — sniegs, zālāju nedrīkst mīdīt. Ja cilvēkbernam iestāstīsi, ka apakšā ir dzīvība, viņš sapratis. Aiznesis uz mājām savas zināšanas, pārliecību un lemanas. Līdz ar to arī pie ciemata mājām būs vairāk puķu.

Skolai ir liels dārzs, kur kopgaldā vajadzībām audzējam kartupeļus, bietes, burkānus, pupi-

ņas. Ir arī ābeles. Pagājušajā aukstajā ziemā trešdaļa to izsala, šogad būs jāiegādājas jaunas, jāiestāda.

Nesen pie skolas atjaunojām zālāju. Vienkārši to pateikt. Bet — ko tas nozīmē? Visas velēnas izplēst, izkraut, aizvest, atvest jaunu zemi, nolīdzināt, iesēt jaunu zāli, laistīt, kamēr tā pieņemas... Prieks, par to, ka nekad neviens skolotājs no sādām dārzliem neatsakās. Sevišķi gribas uzteikt skolas bibliotekāres Elzas Sondores darbu literatūras par dabu popularizēšanā (skolā izveidots arī dabas aizsardzības stūrītis) un latviešu valodas un literatūras skolotājas Mahalinas Kalves ikdienas veikto skolēnu audzināšanā. Viņai daba ir ļoti tuva, un viņa cenšas šo apziņu iepotēt audzēkņiem, izmantojot (ļoti prasmīgi) pat teikuma analīzi gramatikas stundās. Skolēniem ir jāzina, ka mūsu skolas apkārtne ir viņliemeži un siksparņi, ka Ošas upītē dzīvo bērri, ka parkā aug Sibīrijas egle, ka te ligzdo stārķi, dzīvo kameņnes...

Neko īpašu mēs nedarām, tikai to, kas cilvēkam jādara. Sistemātiski, ar mīlestību un vienmēr.

Stāstījumu pierakstīja
I. PAUNIŅA

Palīdzēsim putniem!

Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības Centrālās padomes prezidijai organizē republikānisko konkursu «Palīdzēsim spārnotajiem draugiem!». No mūsu rajona pieteikumos tam aizsūtījuši: Ārdavas atostogadīgās skolas fakultatīvā kursa «Skolas zālā rota» dalībnieki, Rožupes atostogadīgās skolas 3. klases skolēni, Gaīņu atostogadīgā skola, Dzeržiņska kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre L. Sondore, Jānis un Aldis Bogdanoviči no Līvānu 1. vidusskolas, Riebiņu vidusskolas jaunie naturalisti, Vanagu atostogadīgās skolas 6. klases kolektīvs, 7. klases skolnieks Imants Strods un Zane Pranevska no 3. klases, Aglonas internātskolas 6. klases kolektīvs, Dravnieku atostogadīgās skolas 7. klase, Jersikas atostogadīgās skolas 1. — 8. klašu audzēkņi, Rudzētu vidusskolas 4. klase un Salas atostogadīgās skolas internātā dzīvojošie skolēni.

Visi viņi plebaro zīlītes un citus sīkos putņus. Par tiem rūpējas arī daudzi citi rajona ledzīvotāji, kaut pieteikumos nav aizsūtījuši. Tas ir ne vien derīgs, bet arī interesants darbs, kas bagātina cilvēka garīgo pasauli, izraisa jaunatnes vidū dziļāku interesi par dabas aizsardzību.

Palīdzēsim mūsu spārnotajiem draugiem grūtajā periodā — ziemā!

T. VILCĀNE,

LDPAB rajona nodaļas padomes prezidija priekšsēdētāja vietniece

Mūsu daļa — stādīt un kopt

Kopš seniem laikiem mežam ir bijusi liela loma cilvēka dzīvē. Arī mūsu laikmetā neviena tautas saimniecības nozare nevar attīstīties, atsakoties no kokmateriālu izmantošanas. Neauroģoties uz to nomaīņu ar citiem materiālu veidiem — akmeni, metālu, dzelzsbetonu, stiklu, plastmasu, aizvietojojam malku ar ogleņiem, gāzi, kopējās prasības pēc koksnes nevis samazinās, bet pieaug. Tāpēc kokmateriālu racionalā izmantošana un meža resursu atražošanas vienmēr ir bijusi uzmanības lokā.

Nesen rajona tautas kontroles komitejā tika izskatīts jautājums par mežu atražošanu kolhozos «Dubna» un «Vārkava».

Abas saimniecības pēdējos piecos gados meža stādīšanas plānus ir izpildījušas. Taču meža kultūrām atvēlēta nesagatavota augšne. Stādījumi netiek pietiekami kopti. Bieži vien tie ieaug zālē un iznīkst.

Kolhozā «Dubna» meža stādījumi aizņem 15 hektārus lauksaimniecībā grūti izmantojamās zemes. Izcirtumi atstāti dabiskai atjaunošanai. Tajos parasti ie-

viešas mazvērtīgas sugas (apses, baltalksnis). Stādījumi ir neapmierinošā stāvoklī, bet 1984. gada stādījums jau iznīcis.

Kolhozā «Vārkava» meža stādījumi aizņem 30 hektārus. Puse no tiem atrodas apmežošanai paredzētajos izcirtumos. Lielākā daļa stādījumu atbilst izvirzītajām prasībām, bet astoņi procenti tomēr ir neapmierinošā stāvoklī.

Tautas kontroles komitejas sēdē tika pieņemti konkrēti priekšlikumi un dots termiņš (līdz 1987. gada oktobrim), lai stādījumus papildinātu un izkoptu. Pieņemts lēmums meža kultūras ierīkot tikai saskaņā ar mežsaimniecības projektu.

Arī citām rajona saimniecībām jāpārvērtē savs darbs mežu atjaunošanā. Īpaši padomju saimniecībai «Rudzāi», kur meža stādīšanas plāns 1985. gadā netika izpildīts. Arī Oškalna kolhozam, kurā daudzi stādījumi iznīkuši vai arī ir sliktā stāvoklī.

V. DZENIS,

rajona agrorūpnieciskās apvienības vecākais inženieris mežkopis

Ieskatoties lietas būtībā

Pēc kritikas

Decembrī laikraksta 153. numurā bija publicēts V. Kireja raksts «Būt atbildīgiem par dabu», kurā tika izteikta kritika «Lauktechnikas» rajona apvienības enerģētiskās dienestam. Atbildot uz to, Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības pārvaldnieka vietnieks A. Jermolajevs rakstā:

«Neapšaubāmi, energoiekārtu tehnisko apkopes stacijas (ETAS) pašreiz veicamajās darbu apjomos ievērojami atpaliek no prasībām, kādas izvirzītas, taču vainot bezdarbībā ETAS strādniekus arī būtu nepareizi. ETAS stātos esošie 10 strādnieki veic lielu darbu. Pirmkārt, rajona saimniecību dispečerdiennakta sakaru līdzekļu (radiotelefonu) un pastiprinātāju

tehniskās apkopes (TA) un remontus. 317 šīs iekārtas ir četru cilvēku pārziņā. Otrkārt, rajona saimniecību naftas bāzu iekārtu un Līvānu māju kurtuvju TA un remontus. Četru strādnieku aprūpē ir 48 degvielas iepildes iekārtas, 240 degvielas rezervuāri un 159 Līvānu mājas. Treškārt, elektroinstalāciju nomaīņu, artēzisko aku atsūkņēšanu — skalošanu, automatikas TA un remontu.

Stacijas veicamo darbu apjomu un nomenklatūru gada sākumā izskata un apstiprina rajona agrorūpnieciskās apvienības padome, tāda veidā reglamentējot ETAS darbu. Tā kā 1985. gadā

Ārstniecības augu vācēju devums

Interese par ārstniecības augu drogu lietošanu medicīnā un dažādu preparātu pagatavošanā arvien palielinās. Mūsu valstī vienpadsmitajā piecgadē salīdzinājumā ar desmito to sagādā bija paredzēts palielināt 1,4 reizes. Lai sekmīgi izpildītu valsts plānu, šajā darbā jāiesaistās plašam masām, it sevišķi skolēniem un studējošajai jaunatnei. Ja ārstniecības augus pareizi sagatavo, iegūst augstas kvalitātes izejvielas medicīnisko preparātu ražošanai. Lai to veiktu, labi jāpazīst šie augi, jāzina to augšanas apstākļi un izplatība, jāzina, kā un kad dažādas augu daļas ievācamas, apstrādājamas un žāvējamas.

Kā veicies ārstniecības augu vākšanā 1985. gadā?

Plāns bija 1150 kilogrami, ievākti 1220 kilogrami. Arī sortimenta plānu esam izpildījuši. No kopējā daudzuma skolēni nodeva 735, aptieku darbinieki — 75, individuālie vācēji — 55 kilogramus, no līnu sēklkopības stacijas iepirkti 300 kilogrami.

Pildot Latvijas PSR Izglītības ministrijas un Veselības aizsardzības ministrijas kopīgo pavēli «Par skolēnu piedalīšanos ārstniecības augu sagatavošanā veselības aizsardzības vajadzībām», rajona tautas izglītības nodaļa un rajona aptieku vadītāji 1985. gadā bija ievērojami aktivizējuši skolēnu iesaistīšanu šajā darbā. Labus rezultātus sasniegušas: Priekuļu 1. vidusskola (savākti 112 kilogrami), Līvānu 1. vidusskola (78 kilogrami), Vārkavas vidusskola (62 kilogrami) un Gaīļu atostogadīgā skola (98 kilogrami). Sliktāk šis darbs bija organizēts Aglonas internātskolā, Jersikas, Dravnieku un Priekuļu atostogadīgajās skolās.

Aptieku darbinieki izsaka lielu pateicību Gaīļu atostogadīgās skolas skolniecei Ivetai Plintai, kura nodeva aptiekā 98 kilogramus sauso drogu. Latvijas PSR Galvenā aptieku pārvalde I. Plintu apbalvoja ar piemēnas velti. Lielu palīdzību sakām Priekuļu 1. vidusskolas 7. klases skolēniem Aigaram Osipovam, Dzintrai Podniecei un Vitali Konuševskai, kuru kontā attiecīgi ir 37, 21 un 15 kilogrami, kā arī Līvānu 1. vidusskolas 8. klases skolēnam Raimondam Grīgam un Vanagu atostogadīgās skolas skolniecei Zanei Pranevska, kuri ievāca 19,7 un 17 kilogramus ārstniecības augu.

Novēlam visiem ārstniecības augu vācējiem labas sekmes mācībās un jau agrā pavasarī, kad sāks ziedēt pirmās mālīpes, gaiļbikši, kad raisīs pumpurus bērzi un priedes, atkal ķerties pie darba un strādāt ar apziņu, ka šādi palīdzam slimniekiem.

Ceram, ka arī šogad mums būs daudz palīgu, ka viņu pulks, salīdzinot ar pagājušo gadu, kļūs plašāks, bet skolu devums ārstniecības augu sagatavošanā veselības aizsardzības vajadzībām — vēl ievērojamāks.

E. BOREIKO,

aptiekas Nr. 66 vecākā provizore

Kamieļa noslēpums

Kamieļa spēja ilgu laiku iztikt bez ūdens vēl arvien piesaista zinātnieku uzmanību.

Pirms dažiem gadiem trīs Tuvo Austrumu zinātnieki veica 16 dienu ilgu eksperimentu, kura laikā nedevā dzīvniekiem dzert, zinātnieki secināja, ka «tuksneša kuģa» noslēpuma pamatā ir ārkārtīgi attīstī-

tā deguna gļotāda. Tās virsma ir 1000 kvadrācentimetru liela (cilvēkam tikai 12 kvadrācentimetri). Plašā gļotāda ļauj kamieļiem uztvert gandrīz 70 procentu tā mitruma, kas ir apkārtējā vidē. Šis dabas dotais filtrs arī absorbē vaļņņi — ne tikai ieelpojot, bet arī izelpojot.

Labi gan, ka Preiļos ir slidotava. Pēc sirds palikas var izslidoties, var sarīkot hokeja maču, var mēģināt kādu soli no daiļslidotāju demonstrēta.

— Tā, tā. Ari pasaules čempionu pirmais solis bija nedrošs. Nekas, es palīdzēšu. Drošāk! Un drīz izdosies!

J. SILČKA foto

Uz tikšanos ar latvju dainām

Plašo un daudzpusīgo izstādi «Latvju dainas un Krišjānis Barons», kuras autors ir pazīstamais literatūras zinātnieks, Romāns Pussārs, J. Raiņa Literatūras un mākslas muzejs izveidojis sakarā ar tautas dziesmu vākšanas simtgadi. Beidzot tā atklās arī līdz Latgalei un apmešanās vietu atradusi Rēzeknes novadpētniecības muzeja. Piecos gadus izstāde pabijusi 19 vietās, visur izraisīdama plašu interesi.

Izstādes titullapā citēta V. I. Leņina atziņa: «Skaisto vajag saglabāt, iziet no tā un ņemt par paraugu arī tad, ja tas ir sens. Folklorā pagātne bīnīšķīgā kārtā savijas ar tagadni.» Un tiešām, vajag tikai nopietnāk ieklausīties ik četrīnīdē, kas pie mums atnākusi no gadu simtiem tālas pagātnes, lai atklātu cilvēka gara labākos ideālus, centienus, sirds un dvēseles dziļākās, tikumīgākās jūtas, kas nekad ne-noveco.

Taču izstāde ir ne tikai ekskursus pašā tautas dziesmā. Iepazīstamies ar šo maksimāli vērtīgu atklājējām — J. Herderu, G. Merķeli, ar jaunlatviešiem K. Valdemāru, J. Alunānu, J. Zvaigzņi, A. Pumpuru un citiem. Centrālā vieta izstādē ir Krišjānim Baronam.

Papētot karti, vietu nosaukumus, no kurienes nākušas tautas dziesmas, mūsu novads izskatās vistukšākais. Bet tāda jau toreiz bija vēsturiskā situācija, kad Latgale bija nošķirta no pārējās Latvijas. Dainu astoņos sējumos ievietotās tautas dziesmas ir no Daugavpils, Rēzeknes un Ludzas

apriņķiem. Tiesa, mūsu novadā tautas dziesmas pierakstīja poļu zinātniece S. Ulanovska, lietuvietis E. Voltērs, kuru veikumu izmantoja K. Barons, tomēr lielākā daļa nākusi no P. Smeltera, F. Laizāna, dažas pierakstījuši arī E. Krustāns un I. Ikauniks. Tas arī viss.

Toties par īstu folkloras klēti mūsu novads kļuva pēc Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas, kad ar Padomju Krievijas Tautas Komisāru Padomes lēmumu Latgale tika atdalīta no Vitbskas guberņas un pievienojā Latvijai. Tūkstosiem tautas dziesmu latviešu folkloras krātuvei iesūtīja Rēzeknes un Daugavpils skolotāju institūtu, Aglonas, Ludzas, Rēzeknes un citu ģimnāziju skolotāji un skolēni.

Arī tagad Latgale ir visbagātākā gan tautas mākslas, gan folkloras ziņā. Bet vai mēs protam to novērtēt? Domāju, ka šī izstāde katru apmeklētāju, bet jo sevišķi skolēnus, mudinās vēlīgāk ieskatīties līdzās esošajā bagātību tinē.

Izstāde pārliecina gan ar plašo dokumentu un fotoattēlu klāstu, gan ar mākslas fotogrāfijām, gan ar daudzu latviešu mākslinieku, arī ar Ģ. Vilka un Dž. Skulmes, daiļdarbiem. Tā atvērta līdz 1. martam. Ekskursijas ar vadītāju, iepriekš piesakot, notiek piektdienās un sestdienās. Telefons: Rēzekne — 22464.

A. KŪKOJS,

Rēzeknes novadpētniecības muzeja līdzstrādnieks

Runā Preiļi

6. februārī pulksten 12.40

— Sagaidot PSKP XXVII kongresu. Zinātniski tehniskais progress — dzīves diktēta nepieciešamība. Jaunais Līvānu ek-

sperimentālajā māju būves kombinātā.

— Apkalpojošā sfēra — darba cilvēkam. Iepazīstināsim ar darbu, kas tiek veikts rajonā, lai uzlabotu pircēju apkalpošanas kultūru.

— Sporta notikumu apskats.

Pie mums viesojas Ko es teikšu?

Valmieras leātris ar baltkrievu dramaturga Alekseja Dudareva lugu «Vakars» viesojas Preiļos (7. februārī) un Līvānos (9. februārī).

Izrāde skatītāju ieved tā sauktajā neperspektīvajā ciematā, kas draud sabrukt ne tikai fiziski, bet arī morāli. Taču trīs veci cilvēki vēl tic... Tic un gaids atbraucam bērnu, mazbērnu, daudzus jaunus cilvēkus, kas apglāstīs šo veco, sirmo zemi.

Viens no lužas varoņiem nenoguris katru rītu smel ūdeni no laika akas, jo akai jādzīvo sava dzīve. No tās jāsmel ūdens, lai tas neaiztecētu zemē, lai nesastāvētos, lai būtu svaigs. «Tāpēc es katru dienu to smelu laukā. Manu bijušo kaimiņu, viņu bērnu un mana dēla vietā...».

Tie ir mūsu dzīves pēdējie sešdesmit septiņdesmit gadi ar visiem tās procesiem un to rezultātiem. Ļoti daudz mēs darām cilvēka labā, taču ir milzīga atšķirība, cik stipri patiesi mīlam cilvēku. Jebkura tēze pārvēršas par savu antitēzi, ja izvēršties sāk formālisms. Un tad kļūst cilvēku dzīves, likteņus.

Režisors Valentīns Maculevičs saka: «Lužas varoņiem pienācis dzīves vakars. Mums pagaidām ir diena. Izrāde ir par mūsu vecākiem, par to, ko saņemam no viņiem. Un

— vai mēs nepieļausim viņu kļūdas? Kas būs ar mūsu bērniem un bērnu bērniem? Kas būs pēc tam? Kādēļ dzīvo cilvēki? Kur ir istās vērtības, kur — tikai šķietamās, kā maldūgunis?»

Lugā veco cilvēku mūža iegājuši un to dzīvo aktieri Skaidrite Putniņa, Rihards Rudāks un Latvijas PSR Nopelniem bagātais skatuves mākslinieks Jānis Zariņš. Viņi strīdas, viņi pārskata savu dzīvi, kurā ir bijusi mīlestība, asaras, žēlsirdība. Ari ļaunums, nesapratne, pat nodevība pret sirdsapziņu, cilvēkiem... Bet viņi ir palikuši šai ciematā tādi, kādi viņi ir — ar savu dzīves gudrību, ar savām kļūdām, ar savu strīdu mūža garumā. Jo akas ūdens vēl spirdzina, un viss labums zemei nāk no siltuma un saules.

Vecais Multiķis saka: «Ja cilvēkam ir silta un gaiša sirds, tas nozīmē, ka pa zemes virsu staigā gabaliņš saules. Ir tādi cilvēki. Ir!».

Viņš savu ir padarījis. Viņš tic. Bet — ko teiksim mēs?

M. MEZAKA

Sporta spēles: galdā teniss

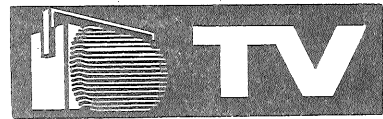
XXVI rajona sporta spēļu sacensībās galdā tenisa pirmajā grupā piedalījās astoņas, bet otrajā grupā — deviņas komandas. Starp uzņēmumiem un organizācijām par uzvarētāju kļuva Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta komanda (A. Krasņņikovs, P. Kņuhovs, L. Kveders un R. Smukste). otrajā vietā — 24. CRBP un trešajā — Līvānu stikla fabrikas komandas.

Otrajā grupā pirmo triju vietu ieguvējas ir M. Gorkija kolhoza (komandā spēlēja A. Valainis, A. Sarks, J. Broks un A. Baltā) galdā tenisisti, «Krasņņij Ok-tjabrj» un Oškalna kolhoza komandas.

Individuālajā rajona čempionātā par uzvarētājiem kļuva N. Pavlova un V. Limanis.

V. LIMANE, sacensību sekretāre

Redaktors V. PETROVS

TV RĪGA

4. FEBRUĀRĪ. 9.05 Latviešu literatūra 5. klasei. 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zinas. 16.10 Centrālās dokumentālo filmu studijas filma «Dumplinieki un faraoni». 17.00 Spēlē KPFSR Nopelniem bagātais mākslas darbinieks pianists I. Zetels. 17.25 Bērniem. Multiplikācijas filmu programma. 17.55 «Zinātnes un tehnikas pasaulē». 18.30 PSRS čempionāts hokejā. Rīgas «Dinamo» — Voskresenskā «Himik». Pārtraukums — ap 19.10 un ap 20.00 — informatīvā programma «Panorāma». 21.00 «Laiks». CT. 21.00 «Deja un doma». 22.20 PSRS čempionāts volejbolā. «Radiotehnika» — Tallinas «Kalevs». Nobeigumā — zinas.

CENTRĀLA TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

4. FEBRUĀRĪ. 8.00 «Laiks». 8.40 «Nedēļas sports». 9.10 «Mazajiem par vēriņiem». 9.40 No cikla «Kādi mēs esam?». V. Oļšanskis. «Jūsu meita Aleksandra». Televīzijas uzvedums. 11.10 Zinas. 14.30 Zinas. 14.50 «Zinātnes un ražošanas vienotība». Populārzinātniskās filmas «Zinātniski tehniskais progress smagajā un transporta masīnbūvniecībā» pirmizrāde. 15.30 Latvijas PSR Valsts deju ansambļa «Dalle» koncerts. 16.10 Zinas. 16.15 «Skolēniem par maizi». 16.45 «Literāro darbu ekranizējumi». Televīzijas mākslas filma «Pika dāma». 18.15 «Vārdiem seko darbi». 18.45 «Sodien pasaulē». 19.00 «PSKP XXVII kongresu gaidot». Uzbeidz televīzijas programmu. 21.00 «Laiks». 21.40 Televīzijas daudzseriju dokumentālās filmas «Padomju mākslas lappuses. Literatūra un teātris» pirmizrāde. 3. filma. 23.00 «Sodien pasaulē».

TV Viļņa

4. FEBRUĀRĪ. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Ceļi. Mašīnas. Cilvēki. 10.00 — Mūsu valoda. 10.30 — Koncertfilma. 11.25 — Mākslas filma «Rudens rītis». 2. sērija. 12.30 — TV konkurss «Dziesma-dziesmiņa-86». 14.30 un 18.00 — Zinas. 18.10 — TV skolēniem. 18.40 — Dokumentālā filma «Pārdomas par pasaku». 18.55 — Zinas. 19.00 — V. A. Mocarts. Koncerts klavierēm ar orķestri. 19.30 — Zinātne — ražošanai. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — L. Leonovs. «Zelta kariete». Lietuvas Akadēmiskā drāma teātra izrāde. Pārtraukumā — 22.50 — Zinas.

5. FEBRUĀRĪ. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Koncertfilma. 10.00 — TV skolēniem. Krievu val. 10.30 — Dokumentālās filmas. 11.05 — Pūtņu instrumentu kvinteta koncerts. 11.20 — Mākslas filma «Zelta varā». 12.55 — 18.00 — Zinas. 18.10 — Divnadsmitā diecāde: pirmais gads. 18.40 — Daba un mēs. 19.15 — Zinas. 19.20 — Mākslinieciskās darbības dalībnieku koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks».

Aizsnieg skuju klātā taka. Sniegs vēl snieg un snieg. Tev zem baltās sniega segas Dzīli jāaizmieg.

(Z. Viļupe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Annai

21.40 — Mākslas filma «Sarkanais velosipēds». 22.50 — Zinas.

6. FEBRUĀRĪ. 9.00 — «Panorāma». 9.35 — Dokumentālā filma. 10.00 — TV skolēniem. No kultūras vēstures. 10.30 — Koncertfilma. 11.25 — Mākslas filma «Sarkanais velosipēds». 12.35 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Dokumentālā filma. 18.30 — PSRS čempionāts basketbolā, vīriešiem. «Zalgiris» (Kauna) — VEF (Rīga). 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Statiba» (Viļņa) — AČSK. 22.40 — Zinas.

7. FEBRUĀRĪ. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Civiltā aizsardzība. 10.00 — TV skolēniem. Nākamajiem strādniekiem. 10.30 — Koncertfilma. 11.20 — Dokumentālās filmas. 12.00 — Mākslas filma «Te ir mana osta». 12.50 un 17.45 — Zinas. 18.00 — TV skolēniem. Zinātnes pasaulē. 18.30 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Zalgiris» (Kauna) — «Stroitel» (Kijeva). 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Statiba» (Viļņa) — «Dinamo» (Maskava). 22.40 — Zinas. 22.55 — Ainas no S. Guno operas «Fausts». 23.15 — Mākslas filma «Kā rādījās tērauds». 1. un 2. sērija.

Upeniecei, TEVU uz smilšu kalniņu pavadot.

Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības administrācija un arodkomiteja

TV RĪGA

6. FEBRUĀRĪ. 10.00 «Krimjas olimpiādes uzdevumi». 10.40 Gruzijas televīzijas dokumentālā filma «Laikmetu aicinājums» 11.05 Matemātika 1. klasei. 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zinas. 16.10 J. S. Baha skandarbūs spēlē Latvijas PSR Valsts filharmonijas kamerorkestris. 16.40 Bērniem. Multiplikācijas filmu programma. 17.30 Saratovas televīzijas studijas dokumentālā filma «Jauna direktora ikdiena». 18.20 «Direktora faktors». 19.10 Igaunijas televīzijas koncertfilma «Ziemeļbriežu spēles». 19.30 «Atturība — dzīves norma». 20.00 Informatīvā programma «Panorāma». 20.30 Reklāma. 20.35 «Ekstrāna jaunumi». 21.00 «Laiks». CT. 21.40 «Mūsu rakstnieki». 22.35 Zinas. 22.45 PSRS čempionāts volejbolā. «Radiotehnika» — Harkovas «Lokomotive».

CENTRĀLA TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

6. FEBRUĀRĪ. 8.00 «Laiks». 8.40 «Dzīvnieku pasaulē». 9.40 Televīzijas mākslas filma «Sergeja Lazo dzīve un nemirstība» 1. un 2. sērija. 11.50 Zinas. 14.30 Zinas. 14.50 Valsts televīzijas studiju dokumentālo filmu programma. 15.50 L. Bernšteins. Mūzika baletam «Nemilējusies». 16.15 Zinas. 16.20 «Saha skola». 16.50 Dzied J. Altuhova. 17.10 Televīzijas apraksts par PSKP XXVII kongresa delegātu. Briņskas apgabala padomju saimniecības «Woronokskij» mehanizatori L. Cernovu. 17.30 «Līdz sērādsmit un vecākiem». 18.15 «Zinātnes un dzīve». 18.45 «Sodien pasaulē». 19.00 Televīzijas dokumentālās filmas pirmizrāde. 19.50 Televīzijas mākslas filma «Sergeja Lazo dzīve un nemirstība» pirmizrāde. 3. sērija. «Pavasara komiārs». 21.00 «Laiks». 21.40 «Dokumentālās ekrāns». 22.40 «Sodien pasaulē».

Reiz bij mīla māmuliņe. Gaišu ceļu staigātāja, Nu to pārklās zaļās skujas. Vēsais smilšu paladziņš. (T. dz.)

Sāpju brīdī esam kopā ar Annu Aleksandroviču, MAMINU uz kapu kalniņu aizvadot.

Raudovkas fermas kolektīvs

Stāj mūža laiva, roka noliek airus.

Ir brauciens galā... (A. Balodis)

Skumju brīdī esam kopā ar Annu Upenieci, TEVU uz smilštāju aizvadot.

Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības specializēto remontdarbnieku kolektīvs

Darbus, kurus dzīvē veici. Kapa smiltis neapsegs.

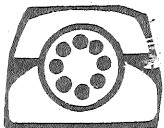
(A. Imermanis)

Izsakām līdzjūtību Valijai Ziharei un Aleksandram Kažam sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. К. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNĪ: redaktoram — 22059, redaktora vietnieci izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, lauksaimniecības un rūpniecības nozarēm — 21769, partijas dzīves un vēstules nodaļām — 22203, jaunatnes dzīves, kultūras un sporta nodaļām — 21759, fotoķorrespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par studijām pieņemšanu — 22305, korektoriem — 21996.

Tir. 13 310 eks. (latv. val. 9626 eks., krievu val. 3 684 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indeks 68169. 1. nos. Iespiedi. Ofsetiespiedums. Pas. 100.